

S E L O T E J P

Prođe i četvrta noć, odigra se i odgleda četvrta predstava.

Festival teče sunčano i mirno.

Predstava...

Pa, mladost se iskakala.

Bilo muzike, razne, i one, i one druge. Bilo klanjanja, vješanja, telefonskih poziva, kina, onih cura za privatnu skrivenu upotrebu, plesa, galame, patetike, providnog ljepila zvanog selotejp...

Ma, bilo svašta, brate, svašta.

Na okruglom stolu nemaš gdje sjesti.

Tuzlak Adnan objasnio... objašnjavao...

Nije bilo komentara stručnog žirija ;).

Omladina otišla u Genex (ovo „omladina“ treba uzeti sa rezervom).

Kažu da im je bilo pjevkasto, gitarasto.

Večeras Jazavac.

Ne onaj Kočićev, nego Jazavac iz Banje Luke sa predstavom „Andrija“. Ako je suditi prema banjalučkim profesionalcima, onda će to biti dobra predstava.

Ne treba praviti poređenje, ali grad Banja Luka u kontekstu predstava pokreće u meni slike iz „Divljeg mesa“, „Balona od kamena“, „Staze divljači“, „Krivice“...

Idemo u petu noć!

P.S.

Poštovana publiko, hvala na posjeti i podršci, ponosni smo na naše Bugojance i okruženje! :)

P.S.2

JMBG ZA DJECU BiH!

Razgovori sa okruglog stola NUŽDA NATJERALA

Marko Misirača je poslije predstavljanja autorskog ispitnog projekta polaznika Dramskog studija za djecu i mlade Pozorišta mladih iz Tuzle zamolio reditelja Adnana Mujkića da pojasni ovaj dramski predložak, kako je nastajao i ko je autor tzv. libreta.

Adnan Mujkić je istaknuo osnovnu ideju osnivanja ovog Studija rekavši da, prije svega, žele da što više djece uključe u proces zaljubljanja u pozorište. Polaznici Studija poslije radionica rade ispitnu predstavu kojom prezentuju sve što su naučili. Kako su različite grupe polaznika, tako su različite i teme koje obrađuju, odnosno predložci tekstova, koji su ponekad gotovi tekstovi, a ponekad autorski radovi. Za ovaj projekat su uradili ankete po srednjim školama, s ciljem da saznaju šta mladi i njihovi odgajatelji misle o problemima društva, odnosno koji su to za njih najbitniji problemi društva, tako da se pojava vebizma nametnula kao najprimarniji problem. Istraživali su u Kalesiji, Maoči i Pilježićima iz općine Tešanj i odlučili se za Pilježiće, jer su im bili najzanimljiviji karakteri tih ljudi. Uz ovaj odabir nametnule su se i druge pod teme i to je na neki način bio problem, jer nisu nikome htjeli da uskrate realizaciju njegove ideje. On, kao reditelj, imao je zadatak da se samo bavi energijom ovih mladih ljudi, te da ih usmjerava i pravi kompromise u njihovim kreativnim sukobima. Ovaj projekat je podržalo Ministarstvo kulture njihovog kantona, tako da su uključili nove članove, te danas imaju tri podjele glumaca i spremni su uvijek igrati.

Nermin Hodžić, glavni lik predstave, inače diplomirani master glumac, govorio je o svojoj saradnji sa Pozorištem mladih koja je počela na poziv Adnana Mujkića da im se priključi. Ovo je njegova prva saradnja sa grupom neprofesionalnih glumaca, ali on smatra da su oni profesionalni u odgovornosti, brzo uče, stižu ranije na probe i zbog toga mu je bilo zadovoljstvo raditi s njima.

Marko Misirača im je skrenuo pažnju na previše upotrebe muzike, koja prelazi u bespotrebni pleonazam.

Luku Kecmana je fascinirao veliki broj mladih ljudi u pozorištu, tako da mu je veoma teško ne biti pozitivan. Pozorište je, po njegovom mišljenju, surov svijet (ili letite ili padate), zato o svom radu trebaju čuti samo istinu koja će ih tako zadržati u pozorištu. Vidljivo je da su ovi mladi ljudi u pozorištu naučili osnovne elemente glume i da razmišljaju, što je za njih veliki plus. Međutim, definitivni problem ove priče jeste u tome što se nisu odlučili za jednu glavnu priču, dok bi druge trebale biti sporedne. Takođe, nedostaje antagonizam koji je osnova pozorišne radnje. Na početku predstave je vidljiv scenski kalabur, ali je on samo privremeno utočište da bi se preživjelo, zbog čega su to trebali ispoštovati do kraja, jer bi bilo interesantnije. Kraj predstave je otišao u dramu, koja je, istina, lijepo urađena, ali su trebali sa činom vješanja i završiti priču. Predložio im je da kaveze sa kanarincima iskoriste kao metaforu, to jest, da puste kanarince, jer su zagovarali slobodu koje nema zbog različitih društvenih stega. Dakle, ono što su morali uraditi jeste zaokružiti priču, tada bi njihova igra došla do izražaja. Pohvalio je hrabrost što govore o problemima o kojima drugi šute.

Adnan Mujkić se zahvalio Luki Kecmanu na sugestijama, te podcrtao cilj njihovog rada: žele ojačati individualne osobe mladih ljudi i spremiti ih za život, ugraditi u njih samopouzdanje, dok im nikako nije cilj napraviti od njih glumce.

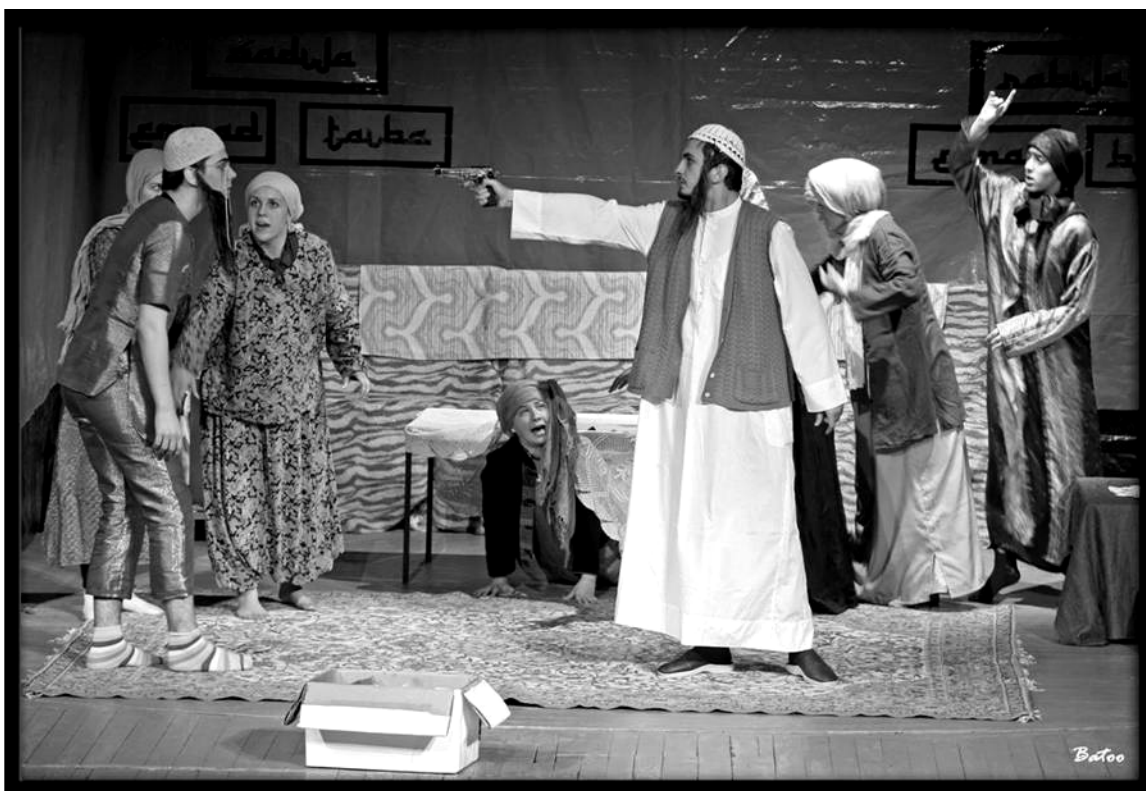
Džanan Gvozden je rekao da je za njega specifičan kraj zbog promjena u priči, nazvao ga je političnim i eurofantastičnim, istaknuvši odlazak aktera predstave u Beč, što simbolizuje odlazak u EU. Zasmetao mu je brz prelazak porodice iz predstave sa vehabizma na osnivanje preduzeća koje se bavi prostitucijom, te smatra da takav prelazak ničim nisu opravdali. Takođe, misli da su pričali o svemu pomalo, a ni o čemu dovoljno.

Jasmina Dedić, glumica u predstavi, rekla je da oni nisu glumili prave vehabije, niti prave prostitutke, već produkte, odnosno robove materijalizma današnjeg vremena koje se poigrava običnim ljudima, a najviše njegovim emocijama.

Nermin Hodžić je rekao da su oni u predstavi željeli da podcrtaju težnju za novcem koja se danas nameće u društvu kao najprimarnija.

Armina Herić je čestitala ansamblu na iznošenju problema vehabizma koji danas unosi velike nesporazume u društvu, kao i na odličnoj glumi glavnih glumaca. Ona, kao religiozna osoba, nije se pronašla u ovoj priči, jer pravi vjernik nikad neće činiti u ime vjere nedopustive stvari.

Adnan Mujkić je rekao kako su oni u publici imali i pripadnike vehabija, ali nisu zbog toga imali problema, te namjeravaju ovom predstavom obići još mnoge gradove.

KNJIGA UTISAKA
POZORIŠTE MLADIH TUZLE
NUŽDA NATJERALA

- Baš bezze.

UA

- Ništa ne valja, osim djece. Velike primjedbe režiseru što je ovaj trivijalni šund nazvao „zajedničkim autorskim projektom“? Šteta, šteta zbog mladih glumaca. Puni su energije, života

i šteta, ogromna šteta što su svoju energiju potrošili na ovaj pokušaj parodije režisera (vjerovatno i autora). Opet kažem, pokušaj da bude METAGENIJALAN(???). Loš ideolog. Mladi glumci, ne trošite svoju energiju na ovakve pokušaje, istražite pravu umjetnost, emociju, istinu i vrijednosti koje teatar pruža. Režiseru želim sve najbolje. Ukratko: prazno, bez emocije, bez teatra, energično!

SAN MILANOVIĆ

- Ne obazirite se na ovog gore, on da išta zna, primili bi ga na Akademiju :).

ILHAN BUŠATLIĆ

- Može malo rock-a?

NIJE POTPISANO

- Prisrali.

D.M.

- Je l' premijera filma, koncert ilahija, trebao sam kokice donijeti, smaranje previše, trebali su dedinu dženazu i dedin Hadž prikazat, ne ide!!!

D.H.

- Upečatljiva tema, dobro urađena tabu tema!

SULEX ○

- Dobra predstava!

○

IMRAN ○

- Malo predugo! Ne baš najbolja predstava, glumci nekad malo nesigurni, ali to se može pripisati njihovom neiskustvu. Kao ideja, jako dobra, egzekucija malo slabija!

○

DŽANAN ●

●

●

●

●

A PUBLIKA KAŽE....

Adin Ćišić: Predstava je super, zanimljiva. Realistično prikazuje sliku današnjeg društva. Oduševljen sam Tuzlacima!

Džanan Gvozden: Odlična predstava, ali za moj ukus ipak preduga. Gubio sam interesovanje na momente, ali u suštini, jako dobar prikaz onoga što se dešava u društvu, kroz prizmu religijskih, socijalnih, društvenih događanja, mislim da odlično prikazuje stanje u našoj državi.

Adina Kero: Napokon predstava koja je vratila sjaj Festivalu, sve je savršeno, od glume, scenografije, kostimografije, također bih izdvojila muziku i ubačene dokumentarne dijelove, koji su upotpunili predstavu, i izdigli je na jedan viši nivo. Sviđa mi se spoj žanrova; komedije, tragedije, pomalo romantičnog u svemu tome. Priča i gluma dobra.

Amina Herić: Na početku stvarno jedan realan prikaz tog ekstremističkog dijela kvazivjerske populacije koja stvarno narušava mir među ljudima. Zaista lijep, efektan kraj, jako dramatičan. Sve u svemu, predstava je dobra, i svidjela mi se.

Maida Starčević: Kako su svi mladi, dobro su glumili. Priča mi se i ne sviđa, pomalo su se gubili u svemu tome. Iskreno, na momente su bili dosadni. Uglavnom, solidna stvar.

Adnana Duraković: Generalno govoreći, nisu loši, nisam razočarana, nisam ni oduševljena, mada ni moja očekivanja nisu bila previsoka. Teška je tema, malo nerazumljivo iznesena. Solidno odrađen posao.

Majla Pandžo: Zaista sam gledajući predstavu "Nužda natjerala" vidjela sliku nekih mjesta u Bosni i Hercegovini. Veliki je problem što su nam i ljudi „na baterije“, prodaju se za šaku jada. Od Tita do vehabija, od vehabizma u prostituciju. Iz krajnosti u krajnost. Zamjerka je trajanje predstave, smatram da se trebala završiti na sceni njegovog samoubistva. Dobro odrađeno, barem se neko usudio progovoriti o tom problemu. Splet raznih emocija, na momente tragično, pa smiješno, pa u jednu ruku dosadno, i onda ispočetka. U svakom slučaju, svaka čast na hrabrosti.

PREDSTAVLJAMO

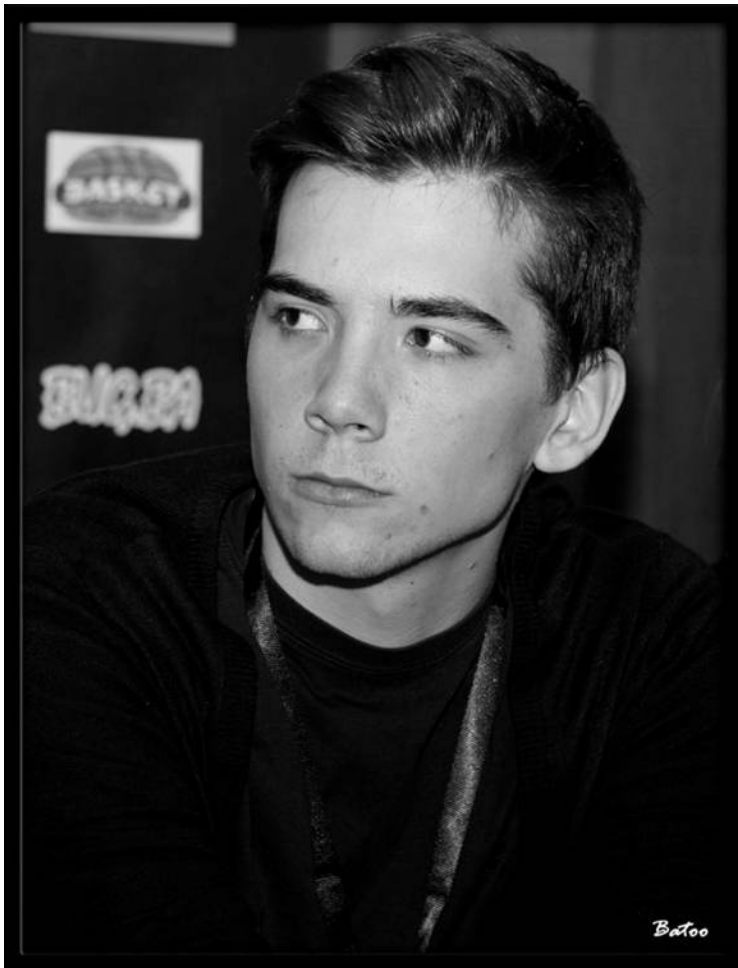
JASMINA DEDIĆ je rođena 1991. godine u Tuzli. Živi u Srebreniku, gdje je završila osnovnu školu. U Tuzli je završila Gimnaziju «Meša Selimović». Student je prve godine na Akademiji dramskih umjetnosti u Tuzli, u klasi doc. Jasmine Čelebić. Član je Pozorišta mladih Tuzle, gdje je došla s namjerom da se upozna s jezikom kojim govore glumci i načinom njihovog razmišljanja i smatra da joj je to pomoglo pri upisu na Akademiju. Radi kao saradnik i lider u Dramskom studiju. Ovo joj je drugo gostovanje na Fedri. Sama predstava nastala je kao rezultat Dramskog studija, na osnovu

njihovih istraživanja o trenutno najvećim problemima u društvu. Ovom prilikom se zahvaljuje režiseru predstave Adnanu Mujkiću, koji joj je omogućio da učestvuje u predstavi, u kojoj glumi i potpisuje koreografiju. U predstavi NUŽDA NATJERALA glumi lik majke Subhije.

«Predstavu smo spremali oko dvije godine, jer smo imali promjenu postave glumaca. Naš glavni motiv je bio šta je to što mlade potiče na razmišljanje, ali ne i na realizaciju, jer ima mladih ljudi koji imaju mišljenje o nečemu, ali nemaju sredstava da se bore protiv toga. Obišli smo srednje škole i ispitivali šta ljude najviše zanima. Tekst predstave smo pisali kolektivno, režiser nas je usmjeravao, ali i dozvoljavao određenu slobodu, da sami doživimo problem i pokušamo ga predstaviti na sceni. Ovu predstavu smo igrali nekoliko puta u Tuzli, zatim u Kalesiji i sad na Fedri.»

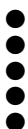
PREDSTAVLJAMO

KEMAL FAZLIĆ je rođen 1993. godine u Srebreniku, gdje je završio osnovnu školu. Onda ga je mama upisala u Medicinsku školu u Tuzli, a poslije na Medicinski fakultet. Uspješno je završio prvu godinu fakulteta. Kad završi medicinu, možda upiše i akademiju. Njegova velika ljubav je uvijek bila gluma. Pored ove predstave, NUŽDA NATJERALA, glumio je u predstavama UDIJELITE SIROTINJI i PERFORMANS DELIRIJUM. Uloga Emrada u predstavi mu je bila jako zabavna, ali ga i n a t j e r a l a n a r a z m i š l j a n j e . Inspiraciju je našao istraživanjem problema p r i h v a t a n j a

homoseksualizma u društvu u svijetu, ali i u BiH.

«U Pozorištu mladih najviše volim to što neko podržava moje ideje i što se uvažava moje mišljenje, što možemo da budemo kreativni i slobodni, bez stega svakodnevnih obaveza koje nameće škola, porodica i društvo. Nagrade mi nisu bitne, koliko mi je bitan rezultat i ono kroz šta smo prošli zajedno kroz predstavu, što smo zajedno branili naše ideje i podržavali jedni druge. Predstava nije konačan rezultat, već je to jedan proces koji traje i svako izvođenje dovodi do njenog oblikovanja.»

RAZGOVOR SA REDITELJEM... ADNAN MUJKIĆ**Otkud Vam ideja za nastanak ovog projekta?**

Mi u Pozorištu mladih u Tuzli imamo projekt koji se zove dramski studio. Cilj je da tokom jedne godine edukujemo djecu i mlade na polju glume, p l e s a , m u z i k e , kostimografije...

Sa njima rade profesionalci, dakle ljudi koji su završili Akademiju za dramsku umjetnost. Na kraju jedne godine oni trebaju da urade svoju ispitnu predstavu i da pokažu šta su naučili. Ove godine, grupa koja je pohađala dramski studio, odlučila je da se bavi problematikom mladih ljudi u našem gradu. Dakle, kao rezultat ankete nastale su teme i mi smo bili šokirani činjenicom da je jedan od

gorućih problema upravo pojava ekstremnog izražavanja vjere i religijskih ubjeđenja. I, onda smo krenuli da istražujemo na tu temu, istraživali smo slučajeve u Maoči, Kalesiji, našli smo priču o Piljužićima u Tešnju, gdje smo se najprije „zalijepili“ za tu situaciju, jer je to bio materijal koji je najzastupljeniji na internetu, televiziji, uopšte u medijima. Onda smo sjeli, napisali priču, uradili smo neke dorade, ali moram da primijetim da nije bilo moguće voditi samo jednu priču, pa smo se u ovom projektu bavili i problemima ekstremnog doživljavanja religije, problemima homoseksualizma, odlasku mladih iz Bosne i Hercegovine, trgovanjem mladim ljudima, itd.

Vaše impresije sa okruglog stola?

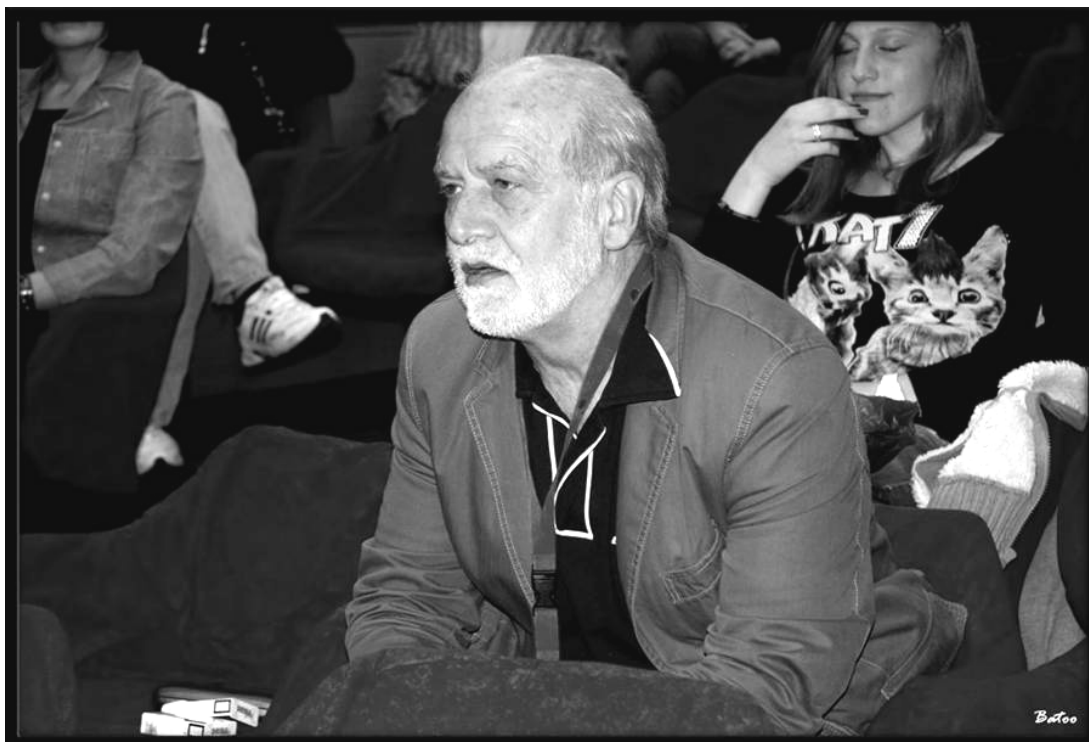
Mi dolazimo ovdje već treću godinu. Sada smo došli sa predstavom koja je potpuno drugačija od prethodne dvije. Došli smo sa jednom pričom koja je, da tako kažem, narodska. Zato nam je ovaj okrugli sto bio interesantniji jer nam je ovo prvi put da izvodimo predstavu izvan našeg kantona. Na neki način smo svi jedva čekali da čujemo određena mišljenja o predstavi. U malo vremena je stalo puno tema, i bilo je interesantno pratiti različite komentare od strane publike. Mislim da će svi komentari izneseni na okruglom stolu biti korisni učesnicima ovog projekta u njihovom budućem radu.

Posebno su vrijedni komentari stručnih ljudi, kako bismo se nakon ovoga zapitali šta je to istinski dobro u našem projektu, a šta nije.

Da li ste zadovoljni prijemom publike i uopće ovogodišnjim Festivalom?

Iznenaden sam činjenicom da nas bugojanska publika isčekuje na Fedri. To je ono što nam je najdraže. Mi smo ove godine doveli četrdeset članova, iako nas u predstavi igra petnaest. Smislili smo način da mladi dođu ovdje, da vide ovaj grad, tako mali, a sa ogromnom pozitivnom energijom. Zato i jesmo tu, zato dolazimo, i vjerujte da nam nagrade u ovom trenutku nisu toliko bitne koliko samo druženje na Festivalu i mogućnost da nešto novo naučimo.

INTERVJU S POVODOM...**Prof.dr. Sulejman Bosto, član žirija****Kakve su Vaše impresije o Festivalu, i u čemu vidite njegov najveći značaj?**

I ovogodišnji Festival razumijem kao nastavak i afirmaciju već dostignutog dragocjenog kulturnog iskustva bugojanske sredine i Bugojna kao grada, odnosno, kao neizostavan i otvoren proces kulturno-civilizacijskog oblikovanja i oplemenjivanja života, ne samo u lokalnim okvirima nego u smislu humanističkog supstrata ili humanizirajućeg potencijala umjetnosti (ovdje: teatarske umjetnosti) koji - i u okvirima Festivala - takoreći cirkulira u mrežama razmjene, komunikacije, razumijevanja i susretanja ne samo umjetničkih (teatarskih) zajednica, nego i u širem kulturnom i društvenom prostoru.

Ukratko: značaj Festivala je u kulturno civilizacijskom smislu neprocjenjiv i daleko nadilazi okvire jednokratnog godišnjeg događaja, budući da ima (na prvi pogled možda nevidljive) dugoročne dragocjene kulturološke učinke. Sam Festival - kao mjesto susretanja, komunikacije, povezivanja, razmjene iskustava etc. - ujedno je sjajno mjesto ne samo razmjene teatarskih iskustva nego i mjesto uzajamnog učenja, razvijanja kulture dijaloga i razumijevanja, kao i mjesto otklanjanja predrasuda i stereotipa koji u aktualnom društvenom trenutku inače kontaminiraju javni prostor i život u cjelini. Gledano u užem smislu, za teatarski svijet su iskustva koja se stječu na FEDRI, neobično značajna baš u smislu razmjene iskustava i spomenutog procesa učenja, kao i u smislu ljudskih susretanja...

Da li ste zadovoljni saradnjom sa žirijem i organizatorima?
Na ovo pitanje mogu - bez imalo pretjerivanja - sa zadovoljstvom odgovoriti lako: rad u žiriju s kolegicama Slađanom i Jasminom je izuzetno ugodan (čak bih, s obzirom na iskustva koje imam, mogao reći da bi ovakav rad mogao poslužiti kao uzoran model kolegijalne saradnje u žiriju, u kojoj razmjena mišljenja i argumenata ide bez teškoća i sa punim osobnim i profesionalnim uvažavanjem). O saradnji sa organizatorima ne treba trošiti riječi: saradnje je izvanredna i uzorna. Svi, baš svi, akteri i suradnici u timu organizatora i domaćina zaslužuju zahvalnost zbog efikasnosti, profesionalnosti i, nadasve, zbog ljubaznosti, gostoprimitstva i osmijeha na licima s kojim susreću publiku, aktere i goste Festivala.

Šta bi se, prema Vašem mišljenju trebalo uraditi kad je u pitanju organizacija; nešto što bi učinilo Festival kvalitetnijim?

Organizatori imaju dovoljno iskustva, pa u tom pogledu ne bih se upuštao u ikakve sugestije. Osim sugestije da ustraju u medijskoj promociji Festivala i da intenzivnije animiraju bugojansku, posebno mladu, publiku.

VEŠERAS:

 gradskopozorište**jazavac**

GRADSKO POZORIŠTE JAZAVAC BANJA LUKA

Milica Malešević

ANDRIJA

Režija

DRAGANA MARIĆ

VLADIMIR ĐORĐEVIĆ

Igraju:

Miloš Petković - ANDRIJA

Minja Marković - SOFIJA

Jovana Zec - MAJKA MARIJA

Milorad Nikšić - OTAC BOGDAN

Dejan Stupar - DOKTOR

Teodora Vokić - MEDICINSKA SESTRA

Nikolina Topić - IVANA

Drago Batar - NEBOJŠA

Dragan Pančić - STEFAN

Branka Trbić - ELA

Nikolina Blanuša - SESTRA ELENA

Delibor Tešanović - STUDENT

Blanka Knežević - VRIJEME

Scenografija i kostim: Nevena Milašinović**Svjetlo majstor:** Saša Šuman**Izbor muzike:** Vladimir Đorđević

GRADSKO POZORIŠTE JAZAVAC BANJA LUKA

Grad Banja Luka je decenijama imao samo jedno Narodno i jedno Dječije pozorište iako je drugi grad po veličini u BiH, a u vremenu kada postaje centar svih dešavanja, sve bogatiji mladim, obrazovanim ljudima, javlja se istinska potreba za osnivanjem gradske pozorišne scene.

Gradsko pozorište Jazavac osnovano je 20. oktobra 2006. godine, premijerom predstave *Oblik stvari*, u režiji Stojana Matavulja. Do danas, GPJ je imalo 17 premijera u vlastitoj produkciji, a jednom od najznačajnijih se upisuje premijera predstave «Braća», u New Yorku, na off Broadway-u, aprila 2008. godine. 2011. pokrenut je Studio Jazavac koji pohađaju mladi ljudi, koji vole pozorište, kulturu i umjetnost. Rezultat dvogodišnjeg rada je i predstava „Andrija“, čija je premijera bila 06.04.2013. godine, s kojom se ponosimo i koja je uvrštena na redovan repertoar GPJ.

ANDRIJA

Predstava «Andrija» govori o današnjim mladim ljudima koji su zavedeni materijalnim dobrima, a ne duhovnim. Iz želje za pozicioniranjem u društvu, i ne razmišljajući o posljedicama, srljaju u loše navike, stvarajući loše primjere. Tako i glavni junak Andrija, nakon što od roditelja na poklon za 18. rođendan dobije auto, napravi saobraćajnu nesreću poslije koje pada u komu. Tokom predstave se upoznajemo sa Andrijom i njegovim najbližim, a Andrija shvata šta i kakav u stvari život treba da bude.

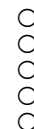
O REDITELJIMA

Dragana Marić je rođena 27.02.1982. godine u Banjoj Luci. Jedna je od osnivača Gradskog pozorišta Jazavac, diplomirala na Akademiji dramskih umjetnosti u Banjoj Luci, u klasi profesora Vladimira Jevtovića. Završila magistarske studije iz oblasti filma i medija na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, 2010. godine. Zaposlena u Narodnom pozorištu Republike Srpske. Pokretač i predavač Studija Jazavac. Snimila nekoliko TV serija, igrala u filmu «32. decembar».

Vladimir Đorđević je rođen 18.12.1979. godine u Novom Sadu. Završio Akademiju umjetnosti u Banjoj Luci, u klasi profesora Vladimira Jevtovića. Ostvario veliki broj uloga u pozorištima širom BiH, radio na filmu i televiziji. Zaposlen u Narodnom pozorištu Republike Srpske. Režirao nekoliko predstava.

POSLOVICA DANA:**Čovjek je čovjeku vuk****RAZOTKRIVANJE POSLOVICE**

U ta davna vremena bilo je sramota ostati trudna ako nisi sa nekim u braku. Svaka djevojka kojoj bi se to dogodilo bila bi otjerana iz plemena, a dijete bi prodali drugom plemenu.

Dali su joj ime Rosa. Imala je crnu dugu kosu i velike kestenjaste oči u kojima je uvijek stanovala rosa. Činilo se kao da plače. Najljepši momak u plemenu zvao se Oblak. Imao je plavu kosu koja mu je padala po preplanulim ramenima. Sreli su se kod vodenice. Milovali su se pohotno, dok je vodenički kamen mrvio žito.

Voda je srebrnasto prskala na sve strane. Rodila je dijete krišom, i

odnijela ga u pećinu visoko u planini koja je grlila selo, štiteći ga od vjetrova. Dječak je rastao dojeći vučicu, zajedno sa jednim malim vučićem. Igrali su se, trčali po šumskim proplancima, dječak je brao šumsko cvijeće, a onda bi ga dugo, dugo mirisao. Mali vuk je gadljivo okretao glavu od cvijeća. Dječak se čudio, nutkajući ga, a onda je vučić iskezio zube. Jedan dan došli su lovci.

Dječak je bježao, ali su ga uhvatili. Majka ga je prepoznala po mladežima na desnoj nozi. Bilo ih je sedam i činili su krug. Dugo je plakala grleći ga, a on je plakao za malim vukom. Naučio je govoriti, ali je stalno plakao moleći majku da mu donese vuka. Suze su presahle, samo je jecao. Majka je otišla u drugo pleme, pleme Velikih lovaca, i zamolila jednog od njih da joj uhvati malog vuka.

Lovac se začudio jer nikada čovjek nije poželio imati vuka. Dala mu je nož od slonove kosti kao poklon. Danima se pronosila vijest, šapatom „čovjek je čovjeku vuka donio, čovjek je čovjeku vuka don... čovjek je čovjeku vuka...”

Prenoseći se mjesecima, narod kao narod, što iz lijenosti, što iz nebrige skraćivao je rečenicu, tako da je ona do nas došla u obliku „Čovjek je čovjeku vuk“.

Dio rečenice „a donio“ se izgubio.

Ova poslovice može se danas koristiti kad čovjek čovjeku pokloni vuka, ili čak u nekim narodima kad idu zajedno dva čovjeka i vuk, što je postalo uobičajeno, jer se vukovi sve više i više, bez bojazni i straha, spuštaju čak i u gradove.

OBAZIRANJA...

FEDRO: Šta veliš za sinoć?

FEDRINICA: Za nuždu, je l'?

FEDRO: Kakva te nužda spopala, za predstavu?

FEDRINICA: A predstava se zove „Nužda natjerala“.

FEDRO: Aha... koja nužda, mala ili...?

FEDRINICA: Nemoj cirkuzit, jesi vidio kad se one višćice skinuše, pa pođoše skakat?

FEDRO: Vidio sam, onaj Fikret utvara prava, đah vako, đah nako, more u svaku boju, nek se baš obisio.

FEDRINICA: Isti mu onaj zet, onaj Slobodan, samo daj para, daj para, a porodica...

FEDRO: Šta je falilo porodici, imali svega, telefon, čikulade, onaj balon što se valjaš po njemu, sve.

FEDRINICA: Nije bolan to smisao života, ljubav je smisao.

FEDRO: Haj ne pizdi matere ti, ljubav, ljubav.

FEDRINICA: Ja, ljubav, eto, voliš li ti mene?

FEDRO: Nosi te đavo, imaš sto dvajes godina.

FEDRINICA: Vamo gledaj, voliš li me?

FEDRO: Još jednom me upitaj ta glupava pitanja, odreću te se preko novina.

FEDRINICA: Dobro, dobro, žao mi one curice.

FEDRO: One što joj rekoše da joj je lažni dedo?

FEDRINICA: Jah, mogla sam plakati, isto one safunjike turske.

FEDRO: Ja sam mislio da će ona jedna bit od tetke njegove, strinine zaove, zeta svastika.

FEDRINICA: Još im je onaj mali peder.

FEDRO: Ne kaže se peder, danas se kaže gej.

FEDRINICA: Šta je gej, šta mu to znači, ha peder ha gej, on opet skače na muškadiju.

FEDRO: Jest vala, kod naki žena.

FEDRINICA: To ti hoću reć, bolan Fedro, zamisli kod vake mene da se ti moraš verat po komšiji Hašimu.

FEDRO: Ama dobro te je više, što mi pristaješ na muku, hoćeš da ti zabranim posjetu pozorištu?

FEDRINICA: Neću, neću, ti si uvijek u pravu... Halali mi (sebi u njedra) Starohane jedan, dabil starohane.

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Marko Misirača

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:Prof.dr. Sulejman Bosto
Jasmina Čelebić
Slađana Zrnić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE:Saša Živanov
Selma Rustempašić
Jasmina Jusufbašić
Jusuf Hozić Caci
Nataša Vukadin
Senad Milanović**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn. urednik
Senada Milanović
Aida Šošić
Ermina Musić
Jasmina Mlačo
Suad Velagić
Edin Čatić Bato, fotograf
Rea Vučić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**SARADNICI:**Samir Nuhić
Almir Mujagić
Jasmin Ždralović
Jusuf Hozić Caci
Medina Spahić
Ines Jusufbašić
Alma Ždralović**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan ○
Samir Nuhić ○
Amel Ugarak ○
Vahid Duraković ○**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**DIZAJN PLAKATA:**

Antonio Džolan

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Čatić Bato